

197

deprimir v. tr. Prodrir
enfonsament en una impresió.
El cop ha deprimit els ossos del
crani. | Prou. Sovint, amb un cop vio-
lent al cap, els ossos es deprimeixen.
Fé el front deprimir. || fig. Posar
(algui o alguna cosa) per desvota
del seu valor real. Lloana el
seu cori per deprimir el seu gor-
ma. deprimia la seua reputació.
| deprimir el seu orgull, humiliar-
lo. || fig. Prodrir una dismi-
nució de vitalitat o d'activi-
tat funcional; una dismi-
nució en els preus del mercat. de